Pytania do dyskusji:

Wyjątek z Dziejów Apostolskich zawarty w liście Biskupa Fabrro przypomina nam życie wczesnego Kościoła. Jak ten przykład wpływa na przezywanie mojego życia w wierze? Jakie wyzwanie w tym wyjątku zawarte jest dla naszej wspólnoty parafialnej?

W artykule „Parafia Misyjna” w ostatnim paragrafie czytamy: „to misyjne nastawienie przejawia się już na wiele sposobów w naszych parafiach”.

W jaki sposób wyraża się misyjne nastawienie w twojej parafii? Co należałoby zmienić w twojej parafii, aby misyjne nastawienie stało się jej główna cecha charakterystyczna?

W czym spostrzegasz nadzieje na przyszłość patrząc na nowy model „Rodzin Parafii” (Family of Parishes)?

Co byś powiedział dla Komisji Task Force na temat proponowanego nowego modelu parafii.

Czerwiec 2015

Co to jest Komisja ”Task Force”

Komisja Task Force Dla Planowania Przyszłej Opieki Duszpasterskiej dla Wiernych Wspólnot Diecezji London ustanowiona została przez Biskupa Ronalda Fabbro w listopadzie 2013 roku. Składa się ona z proboszczów, świeckich pomocników duszpasterskich , diakona, reprezentanta Seminarium Św. Piotra i Instytutu Stałej Formacji; kilku dyrektorów z diecezjalnych biur i kilku parafian z różnych parafii diecezji. Komisja to otrzymała dwa zadania:

- Po pierwsze, przestudiowanie i znalezienie sposobu, aby wszystkie parafie diecezji stały się bardziej misyjne, to znaczy, aby nasze parafie przekształciły się z wewnętrznie skierowanych (skierowanych na siebie), starających się tylko o zachowanie swojego „status quo”, we wspólnoty wychodzące poza siebie dla służby innym, szczególnie biednym, w celu przemieniania świata.
- Po drugie, stworzenie modeli parafii, które zaradziły by problemowi spadającej liczby kapłanów - przewodników w naszych parafiach, a jednocześnie pozostały żywotne i aktywne w pracy głoszenia i życia Ewangelia.

Jest to duże i trudne przedsięwzięcie, ale niesie ono ze sobą tez wiele możliwości aktywnej wyobraźni w obliczu zmieniających się czasów.
Komisja Task Force działa na zlecenie Biskupa Fabbro, aby szukała nowych rozwiązań w celu budowania i umocnienia naszej diecezji.

Komisja Task Force nie działa w izolacji, lecz współpracuje z tymi, którzy są aktywnie zaangażowani w pracy duszpasterskiej w parafiach i ze świeckimi liderami parafialnymi, tak jak Rady Parafialne, czy Komisje Finansowe. Oczywiście Komisja Task Force będzie także szukała opinii i wkładu samych parafian zapraszając ich do dyskusji nad nasza przyszłością na poziomie lokalnych wspólnot parafialnych, prowadząc dialog z kapłanami, duszpasterskimi organizacjami i innymi liderami.

Bardzo ważnym elementem Komisji Task Force będzie znalezienie sposobów, aby przygotować i ukształtować liderów oraz wszystkich ochrzczonych zgodnie z kierunkiem przygotowywanej przyszłości.

Jak to już było wcześniej powiedziane, jest to ogromny projekt, który będzie wymagał wiele czasu i uwagi we wprowadzaniu go w życie w przeciągu następnych dziesięciu lat.

Rev. Dwayne Adam, V.G.
Pastor, St. Joseph, River Canard

Mr. Mark Adkinson
Director of Communications

Mr. Jonathan Azzopardi
St. Michael Parish, Leamington

Rev. Michael Bechard
Director of Liturgy

Mrs. Judy Bertram,
Pastoral Minister,
Corpus Christi, Windsor

Mr. Joe Bezzina
Family Life and Health
Coordinator, London District
Catholic School Board

Mrs. Vicki Braun
Our Lady, Queen of Martyrs, Delhi

Rev. Clare Coleman
Pastor, St. Patrick, Kinkora
St. Vincent de Paul, Mitchell

Mrs. Kathleen Comartin
St. Clement, McGregor

Rev. John Comiskey
Moderator of the Curia

Dr. John Dool
St. Peter’s Seminary, London

Mr. John Devet
St. Christopher, Forest

Rev. Tom Ferrera
Pastor, St. Mary, Tillsonburg

Dr. Christian McConnell
Director, Institute of Ongoing
Formation at St. Peter’s Seminary

Mr. Mark Ouellette
Director of Personnel

Ms. Connie Pare
Director of Pastoral Planning

Mrs. Laura Reilly
Director of Lay Ecclesial
Ministers

Rev. Mark Sargent
Coordinator of Priest Personnel

Mr. David Savel
Financial Administrator of the
Diocese of London

Mr. Vince Taylor
Holy Family, London

Deacon John Vallely
Director of Permanent Deacons

Chairperson:
Rev. Paul Baillargeon
Chancellor and Judicial Vicar

Participating:
Most Rev. Ronald Fabbro, C.S.B.
Most Rev. Joseph Dabrowski,
C.S.M.A.

Contact us:
Diocese of London,
Attn: Task Force
1070 Waterloo Street, London,
Ontario N6A 3Y2

taskforce@dol.ca
facebook.com/www.dol.ca
@DOL_ca

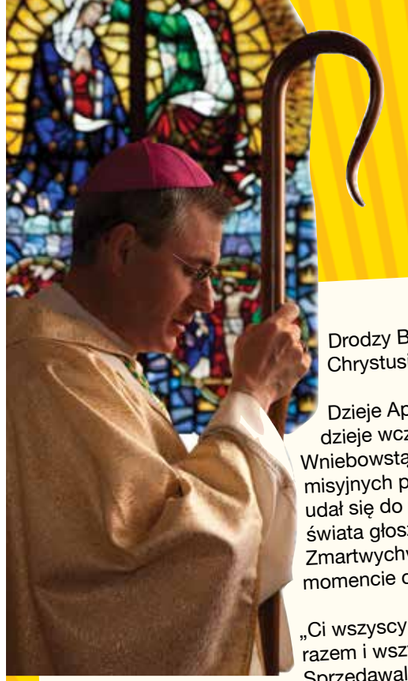

Wspólne Wzrastanie w Apostolskiej Służbie Dla Innych

Wytyczne na Przyszłość Dla Wiernych i Parafii w Diecezji London

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie:

Dzieje Apostolskie opisują dzieje wczesnego Kościoła od Wniebowstąpienia Chrystusa do misyjnych podróży Św. Pawła, który udał się do poza-judeistycznego świata głosząc Chrystusa Zmartwychwstałego. W pewnym momencie czytamy w tym opisie:

„Ci wszyscy co uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca. Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia.” (Dz.2:44-47)

W cytacie tym opisana jest wspólnota świadomą zjednoczenia z Chrystusem zmartwychwstałym i połączona ze sobą mocą Duch Świętego. Rezultatem tej jedności z Bogiem i między sobą było to, ze chrześcijanie stali się żywym znakiem Dobrej Nowiny. Przez odważne głoszenie nowiny o zbawieniu i przez radosną służbę innym ukazali nam co to znaczy jest żyć na co dzień Misją, którą zlecił wszystkim ochrzczonym Jezus.

Ta inspirująca wizja wczesnego Kościoła jest także aktualna dzisiaj. Jest to wezwanie skierowane do wszystkich chrześcijan każdego wieku. Jest to wezwanie skierowane dzisiaj i do nas; aby żyć aktywną świadomością zjednoczenia z Bogiem i miedzy sobą, podejmując misję zatroskania o innych, współczując i okazując miłosierdzie na wzór Jezusa, który „ nie przyszedł aby mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mt.20:28). Bazując na nauce Soboru Watykańskiego II, Św. Jan Paweł II, Papież Benedykt XVI i obecny Papież Franciszek wezwali Katolików, aby byli prawdziwymi naśladowcami Jezusa, żyjąc tym zjednoczeniem ze względu na niekończącą się misję Kościoła, którą jest głoszenie Ewangelii.

Realizujemy ten obowiązek zlecony każdemu ochrzczonemu członkowi Kościoła w przeróżny sposób i w różnych sytuacjach. Jednym z najważniejszych miejsc, w którym uczestniczymy jako wspólnota wierzących, realizująca powierzoną nam misję jest parafia. Tutaj w tak dobrze nam znanym doświadczeniu Kościoła gromadzimy się, aby celebrować Eucharystię, chwalić Boga, słuchać jego słowa i pokrzepiać się Chrystusowym Ciałem i Krwią. W naszych parafiach uczymy się budować wspólnotę i z radosnym sercem wychodzić naprzeciw naszym braciom w potrzebie.

Aby parafie były wierne temu do czego są powołane muszą się nieustannie odnawiać. Musimy uważnie przyglądać się znakom czasu. Uważna obserwacja dnia dzisiejszego i planowanie na przyszłość pozwala nam wyraźniej skoncentrować nasze parafie na misji jaką powierzył nam Jezus.

Statystyki z 2011 roku przewidują, ze w następnej dekadzie nastąpi poważny spadek liczby kapłanów służących w naszych parafiach. Fakt ten nie musi być powodem do alarmu, czy innych reakcji, w rzeczywistości może on być dla nas źródłem nowych możliwości; może być, jeżeli pozwolimy, aby był on przyczyną odnowienia naszych parafii.

W styczniu 2014 roku powołałem do życia Komisję „Task Force” złożoną z liderów z całej Diecezji, aby już teraz rozpoczęli proces planowania naszej przyszłości. Komisja to pracuje nad planami grupowania kilku parafii pod przewodnictwem jednego duszpasterza i świeckiego zespołu duszpasterskiego. Nazywamy to grupowanie parafii „Rodzinami Parafialnymi” (Family of Parishes). Nazwa ta jest na swój sposób bardzo odpowiednia, ilustrująca główne zadanie każdej wspólnoty parafialnej: parafia tak, jak rodzina związana jest ze sobą we wspólnocie; i jak rodzina, która uczy i kształtuje życie służby, parafia jest duchowym domem, który formuje apostołów, aby szli do świata.

Praca Komisji Task Force jest dopiero na pierwszych etapach; wiele jeszcze pozostaje do zrobienia. Aby idea „Rodzin Parafialnych” została wprowadzona w życie, pracę perspektywicznego planowania naszej przyszłości powinni podjąć wszyscy ludzie z diecezji. Mam nadzieję, ze będziecie uczestniczyć w tym wysiłku przez modlitwę, uczestnictwo w lokalnych dyskusjach i chętne uczestniczenie w pracach, które trzeba będzie podjąć, aby uczynić nasze parafie wspólnotami żywotnymi, misyjnie zorientowanymi i odważnie dającymi świadectwo o naszej katolickiej wierze.

Jest to czas wielkiej łaski dla naszej diecezji – czas , w którym z pomocą Ducha Świętego podejmujemy wysiłki, aby stać się takimi apostołami, jakimi nas Jezus przeznaczył być.

Wasz w Chrystusie

+ Ronald Fabbro, CSB

Most Rev. Ronald P. Fabbro. C.S.B.
Biskup Diecezji London

Parafia Misyjna

Papież Benedykt XVI podczas w jednej z parafii w Diecezji Rzymskiej powiedział do wiernych: „ Nie czekajmy aż inni przyniosą wiadomości, które nie prowadzą do prawdziwego życia. Wy sami musicie się stać misjonarzami Chrystusa dla waszych braci i sióstr gdziekolwiek oni żyją, pracują, uczą się, czy odpoczywają.”

Wiara musi być przeżywana we wspólnocie, parafia jest tym miejscem, gdzie uczymy się żyć naszą wiarą jako część „nas” w Kościele.

Parafie są wezwane do bycia misyjnymi nie dla obcych krajów, ale przede wszystkim dla tych , którzy są wokół nas. To jest nowa ewangelizacja, o której tak często mówił Św. Jan Paweł II, Papież Benedykt XVI i obecny Papież Franciszek. Ta misja ewangelizacyjna głoszenia i życia prawdami Ewangelii należy do każdego ochrzczonego członka Kościoła.

Jak wygląda „parafia misyjna”?

Po pierwsze, parafia misyjna wychodzi do tych co jeszcze nie znają Chrystusa przez przygarnięcie ich i dzielenie się z nimi Dobrą Nowiną. Obecnie, bardziej niż kiedykolwiek jest to misja skierowana do Katolików, którzy zaprzestali praktykowania swojej wiary, jak również i do niewierzących. Misyjna parafia jest przyjaznym środowiskiem dla wszystkich, którzy przychodzą, bez względu na rasę, pochodzenie, pozycję społeczną, czy sytuację osobistą. Parafia misyjna jest również ta, która uczy i formuje swoich członków w wierze, aby mogli oni przeżywać w pełni swoje apostolstwo. Obejmuje to przygotowanie dorosłych i dzieci do przyjęcia w pełni i owocnie sakramentów świętych, kształtowanie liderów do przejmowania kierowniczych ról we wspólnotach i formacja parafian, aby umieli rozpoznać i podjąć pracę służebną na rzecz sprawiedliwości społecznej w miastach, miasteczkach i rejonach, w których parafia się znajduje.

Parafia misyjna nieustannie wzmacnia duchowo swoich parafian, aby odważnie żyli swoją wiarą i dzielili się nią przez świadectwo i wychodzenie do innych. Parafia naznaczona duchem misyjnym jest widzialna w społeczeństwie przez zaangażowanie się w projekty społeczne, służąc szczególną pomocą biednym, ludziom z marginesu oraz przez promowanie prawa do życia dla każdego i prawa do dóbr (błogosławieństw) jakie należą się każdemu człowiekowi. W parafii nastawionej misyjnie świadectwo słowa pokrywa się ze świadectwem życia.

Takie misyjne nastawienie można już dostrzec w naszych parafiach i objawia się ono na różne sposoby, ale musi ono wzrosnąć i stać się główną charakterystyką życia wszystkich naszych parafii – jeżeli one mają być tym, czym powinny być.

Czym być powinny – wspólnotami zaangażowanymi w misje powierzona Kościołowi przez samego Chrystusa, aby inni mogli doświadczyć życia w Królestwie Bożym tu i teraz.

Marze o „misyjnej alternatywie”, to jest o misyjnym impulsie, który by zdołał przemienić wszystko, tak, aby kościelne zwyczaje, sposoby działania , czas i plany, język i struktury stały się odpowiednimi kanałami dla ewangelizacji dzisiejszego świata, raczej niż dla jego samo-konserwacji.
- Papież Franciszek, „ Radość Ewangelii”nr.27

Kościół Komunii

Nauczanie katolickie określa często Kościół jako „Komunia”. Co to znaczy?

Kiedy słyszymy słowo „komunia” myślimy prawdopodobnie o przystępowaniu do Komunii Św., dzieleniu się chlebem i winem – Ciałem i Krwią Chrystusa. To doświadczenie Komunii kieruje nas do głębi jej znaczenia. Komunia oznacza „wspólne dzielenie się”, aktywne dzielenie się w relacji z Bogiem i z innymi w Chrystusie. Mamy udział w tej relacji gdy przystępujemy do Komunii Św., kiedy modlimy się (indywidualnie i we wspólnocie) i kiedy zachowujemy się w sposób podobny do Chrystusa. Komunia jest tym, czym dzielimy się na najgłębszym poziomie naszej wspólnoty wiary, Kościoła.

Ta komunia jest zjednoczeniem wielu ludzi o różnych powołaniach – biskup, księża, siostry, bracia i lud boży, który stanowi większość członków kościoła. Jesteśmy zjednoczeni w naszym zróżnicowaniu, ponieważ dzielimy wspólne życie wiary, wspólna relację miłości z Bogiem w Jezusie.

Dzielenie się jest akcją, tak, jak dzielimy się z kimś żywnością, myślami lub uczuciami. Bóg dzieli się z nami swoim życiem i miłością i my też jesteśmy powołani do tego, aby dzielić się z innymi spoza naszej wspólnoty wiary. To nazywamy misją Kościoła. Gdy mylimy o misji, jako o czymś co ksiądz, czy misjonarz czyni gdzieś daleko od nas, to otrzymany przez nas na Chrzcie Św. Dar Ducha Św. wzywa nas abyśmy dzielili tę miłość, którą nas Bóg obdarzył każdy na swój sposób. Być Kościołem, to „przystąpić do Komunii”, abyśmy mogli dzielić tę komunię z innymi tu i teraz.

Rodziny Parafialne

Uznając potrzebę stworzenia nowego modelu organizacji parafii, Komisja Task force zbadała, jak sobie radzą inne diecezje w Kanadzie i w Stanach Zjednoczonych, które stoją w obliczu takiego samego problemu. Modelem, który okazał się najbardziej funkcjonalnym i praktycznym jest model grupowania parafii na większą skale, niż to było znane do tej pory.

W modelu tym grupuje się trzy, cztery, lub piec parafii razem. Indywidualne parafie nie są zamykane , ani łączone, lecz każda z nich pozostaje zachowując swoja odrębność.

Wyznaczony kapłan staje się duszpasterzem-przewodnikiem w danej grupie. Jego głównym zadaniem będzie głoszenie Słowa Bożego, celebrowanie sakramentów i opieka duszpasterska nad wiernymi tego zgrupowania. Dodatkowo będzie on nadzorował prace innych świeckich współpracowników duszpasterskich w tym zgrupowaniu. Jest bardzo prawdopodobne, ze będzie tam także i drugi kapłan ściśle współpracujący z proboszczem i całym zespołem duszpasterskim.

Bedzie tam tez wiele innych osób zaangażowanych w opiekę duszpasterską. Miedzy innymi może tam być stały diakon, świecki pomocnik duszpasterski (pastoral minister), lub koordynator grupy młodzieżowej. Dodatkowo mogą tez być wyznaczone inne pozycje, wybrane przez dana grupę; jak koordynator życia parafialnego, katecheta parafialny lub parafialna pielęgniarka.
Nie wszystkie te pozycje będą obecne w każdym zgrupowaniu, lecz zależeć to będzie od potrzeb i przewodnicy poszczególnych zgrupowań będą decydowały, jakich pomocników potrzeba, aby osiągnąć swój cel.

Jedna pozycja będzie mocno rekomendowana dla każdego zgrupowania, a mianowicie będzie to pozycja kierownika świeckich interesów (manager of temporal affairs), która wraz z woluntariuszami każdej parafii będzie dbała o sprawne funkcjonowanie budynków; on/ona odpowiedzialna będzie także za sprawy finansowe każdej parafii. Pozycja ta może być na pełny etat, lub na poł etatu w zależności od potrzeb danego zgrupowania.

Zamiarem Komisji Task Force jest zadbanie o to, aby w każdej parafii celebrowana była niedzielna Msza Św., jakkolwiek niemożliwym będzie celebrowanie tej samej liczby Mszy Świętych w każdej parafii, jak to jest obecnie.

Warto zauważyć, ze Komisja Task Force nie będzie proponowała zamykania parafii, lub kościołów, lecz każda parafia i katolicka wspólnota będzie przyłączona do grupy pod koniec tego dziesięciolecia tj. Do 2025 roku.
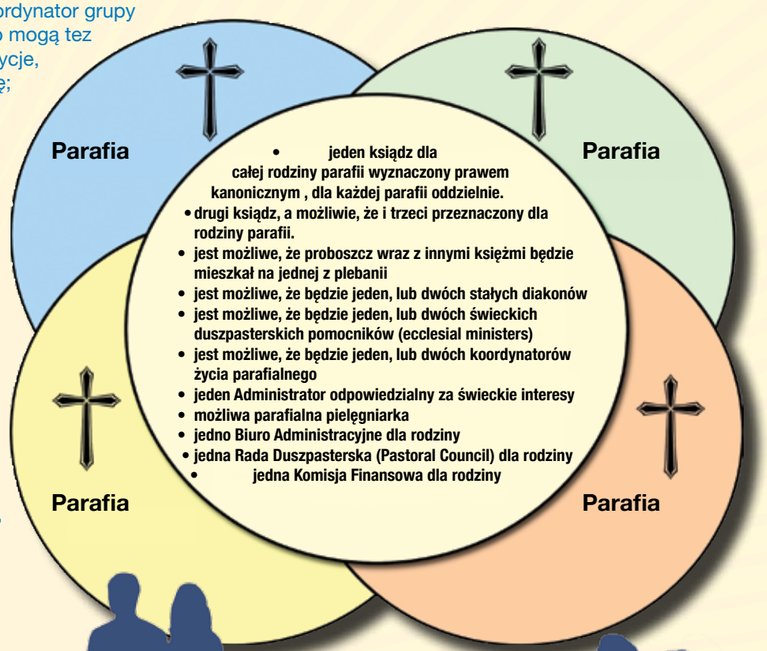
Grupowanie to będzie nosiło nazwę „Rodzina Parafii” (Family of Parishes). Nazwa ta sugeruje, ze będzie to cos innego niż po prostu większa grupa. Ufamy, ze podobnie tak , jak rodzina będzie ona charakteryzowała się bliską współpracą i dzieleniem się w wysiłku o zrealizowanie wspólnego celu; aby stać się misyjnie- nastawiona (mission-driven).